

Anonimizuota versija

Vertimas

C-24/21 - 1

Byla C-24/21

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2021 m. sausio 14 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunale ordinario di Pordenone (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. sausio 4 d.

Ieškovas:

PH

Atsakovai:

Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

*Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche -
Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli
Venezia Giulia*

<...>

TRIBUNALE DI PORDENONE (Pordenonės teismas, Italija)

Sezione civile (civilinių bylų skyrius)

Teismas <...> priėmė šią

NUTARTĮ

civilinėje byloje <...>

tarp

PH <...>

- ieškovo -

ir

REGIONE AUTONOMA FRIULI VENEZIA GIULIA (Friulio-Venecijos Džulijos autonominis regionas) <...>;

Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche - Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia (Žemės ūkio maisto produktų, miško ir žuvų išteklių centrinis direktoratas – Friulio-Venecijos Džulijos autonominio regiono miškų ir miškų apsaugos tarnyba) <...>;

- atsakovų -

Dalykas: prieštaravimas dėl nurodymo sumokėti baudą <...>.

NUTARTIES MOTYVAI

Ieškiniu, įteiktu Friulio-Venecijos Džulijos regionui ir po 2020 m. gegužės 8 d. nutarties Žemės ūkio maisto produktų, miško ir žuvų išteklių centrinio direktorato Friulio-Venecijos Džulijos autonominio regiono miškų ir miškų apsaugos tarnybai, PH, pats, kaip individualios įmonės *In Trois* savininkas ir teisinis atstovas, apskundė nurodymą sumokėti baudą Nr. 070440/2019 (priimtą po 2015 m. rugpjūčio 11 d. patikrinimo), kuriuo buvo įpareigotas sumokėti 5,000.00 eurų sumą už *Legge Regionale FVG n. 5/2011* (Friulio-Venecijos Džulijos regioninis įstatymas Nr. 5/2011) 2.1 straipsnio pažeidimą.

Friulio-Venecijos Džulijos regionas ir po to Centrinis direktoratas tapo proceso šalimis <...>, kurios iš esmės ginčijo ieškiniu pagrįstumą.

<...> šis teismas (**orig. p. 2**) mano, kad prieš bylos nagrinėjimą iš esmės būtina ES Teisingumo Teismui pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

<...> [*išankstiniai prieštaravimai, reikšmingi tik nacionaliniame procese*]

Dėl Teisingumo Teismui teikiamo prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikiami šie pastebėjimai.

Prašymu priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnį nacionalinis teismas gali Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – Teisingumo Teismas) pateikti klausimą dėl Sąjungos teisės aiškinimo ar galiojimo ir tai yra pagrindinė priemonė siekiant užtikrinti vienodą Europos Sąjungos teisės aiškinimą ir taikymą visose valstybėse narėse.

Sprendimą, ar pateikti prejudicinį klausimą Teisingumo Teismui, turi priimti nacionalinis teismas (2008 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas

Cartesio, C-210/06; 2011 m. liepos 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Kelly*, C-104/10), tuo tarpu šalys gali tik pateikti klausimą teismui prašydamos jo imtis veiksmų (2014 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo nutartis *Talasca*, C-19/14).

Nacionalinis teismas, nebent jis yra paskutinės instancijos teismas, gali (2014 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *A prieš B ir kt.*, C-112/13) bet kuriame proceso etape pateikti Teisingumo Teismui bet kokią prejudicinį klausimą, kuris, jo nuomone, yra būtinas siekiant priimti sprendimą.

Taip pat [nustatyta] „Rekomendacijų nacionaliniams teismams dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikimo“ (2019/C 380/01) 12 punkte <...> (**orig. p. 3**) <...> [*minėtos nuostatos tekstas*]

Nagrinėjamu atveju administravimo institucija skyrė PH sankciją pagal Regioninio įstatymo Nr. 5/2011 2.1 straipsnį „Konkrečios priemonės siekiant išvengti netyčinio GMO atsiradimo tradicinėse ir ekologiškose kukurūzų kultūrose“ (įtrauktą Regioninio įstatymo Nr. 15/2014 2 straipsnio 26 dalies a punktu), kuriame nustatyta: „siekiant išvengti netyčinio GMO atsiradimo tradicinėse ir ekologiškose kukurūzų kultūrose, Friulio-Venecijos Džulijos teritorijoje, kuriai būdingi derliaus nuėmimo būdai ir ūkių struktūros, kurie turi įtakos genetiškai modifikuotų ir genetiškai nemodifikuotų kultūrų susimaišymo lygiui, taikant pagal 2010 m. liepos 13 d. Komisijos rekomendacijos 2010/C 200/01 dėl nacionalinių sambūvio priemonių, kuriomis siekiama išvengti netyčinio GMO atsiradimo tradicinėse ir ekologiškose kultūrose, rengimo gairių 2.4 punktą suteikiamą galimybę, neleidžiama auginti genetiškai modifikuotų kukurūzų. Už genetiškai modifikuotų kukurūzų auginimą taikoma bauda nuo 5,000 eurų iki 50,000 eurų, kurią skiria kompetentinga tarnyba, atsakinga už regiono miškų apsaugą“.

2010 m. liepos 13 d. Komisijos rekomendacijos 2010/C 200/01 2.4 punkte „Priemonės, kuriomis siekiama neleisti GMO auginti didelėse teritorijose („teritorijos be GMO“)“ nustatyta: „skirtingi regioniniai aspektai, kaip antai klimato sąlygos (turinčios įtakos apdulkintojams ir žiedadulkių pernešimui ore), topografija, derliaus nuėmimo būdai ir sėjomainos sistemos arba ūkių struktūros (įskaitant aplinkines struktūras, kaip antai gyvatvoves, miškus, nedirbamas teritorijas ir erdvinį laukų išdėstymą) gali turėti įtakos genetiškai modifikuotų ir tradicinių bei ekologiškų kultūrų susimaišymo lygiui ir priemonėms, kurios yra būtinos, siekiant išvengti netyčinio GMO atsiradimo kitose kultūrose. Tam tikromis ekonominėmis ir gamtinėmis sąlygomis valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę neleisti GMO auginti didelėse teritorijos dalyse, kad būtų išvengta netyčinio GMO atsiradimo tradicinėse ir ekologiškose kultūrose. Tai turėtų būti daroma valstybėms narėms įrodžius, kad tose teritorijose taikomų kitų priemonių nepakanka pageidaujama grynumo lygiui pasiekti. Be to, ribojamosios priemonės turėtų atitikti siekiamą tikslą (t. y. apsaugoti tam tikrus tradicinio ir (arba) ekologinio ūkininkavimo poreikius)“.

Direktyvos 2001/18 26a straipsnyje nustatyta: „1. Valstybės narės gali imtis atitinkamų priemonių, kad išvengtų netyčinio GMO atsiradimo kituose produktuose. 2. Komisija renka ir derina informaciją, paremtą Bendrijos ir nacionaliniais tyrinėjimais, stebi valstybių narių sambūvio pasiekimus ir remdamasi minėta informacija bei pasiekimais tobulina rekomendacijas dėl genetiškai modifikuotų, (**orig. p. 4**) tradicinių ir organinių kultūrų“.

Tarybos direktyvos 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo, iš dalies pakeistos 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1829/2003, 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta: „valstybės narės užtikrina, kad nuo 17 straipsnyje minimos datos veislių, priimtų laikantis šios direktyvos nuostatų ar šią direktyvą atitinkančių principų, publikacijos, sėkloms negalioja jokie prekybos apribojimai, taikomi pačiai veislei“. Šios direktyvos 17 straipsnyje numatyta: „Komisija, remdamasi valstybių narių informacija, paskelbia Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje antraštinėje dalyje „Bendrasis žemės ūkio augalų veislių katalogas“ veislių, kurių sėkloms ir dauginamajai medžiagai pagal 16 straipsnį netaikomi jokie prekybiniai veislės apribojimai, sąrašą <...>“.

Friulio-Venecijos Džulijos regionas dar kartą pakartoja, kad Regioninį įstatymą Nr. 5/2011 priėmė siekdamas užtikrinti, kad būtų taikomas ES Direktyvos 2001/18 26a straipsnyje išreikštas principas ir 2010 m. liepos 13 d. rekomendacija, ir pabrėžia, kad 2.1 straipsnis, kuriame nustatytos kukurūzų kultūrų sambūvio priemonės, buvo įtrauktas Regioninio įstatymo Nr. 15/2014 2 straipsnio 26 dalies a punktu po 2012 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo, 2013 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo nutarties ir po „EU Pilot“ procedūros Italijos atžvilgiu po teigiamo ES įvertinimo.

Reikia pastebėti, kad bylos šalys neginčija, jog MON 810 galima laisvai prekiauti ES viduje, bet ginčija, kad pagal minėtą Regioninį įstatymą Nr. 5/2011 negalima jo auginti visoje Friulio-Venecijos Džulijos regiono teritorijoje.

Teisingumo Teismas 2013 m. gegužės 8 d. nutartyje byloje C-542/12 dėl kito teisės klausimo nurodė, kad „<...> į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, kad genetiškai modifikuotų organizmų, kaip antai MON 810 kukurūzų veislės, auginimui negali būti taikoma nacionalinė leidimo išdavimo procedūra, jeigu leidimas naudoti šias veisles ir jomis prekiauti buvo išduotas pagal Reglamentu Nr. 1829/2003 20 straipsnį ir jeigu šios veislės buvo įtrauktos į bendrąjį žemės ūkio augalų veislių katalogą, numatytą Direktyva 2002/53. Direktyvos 2001/18 26a straipsniu neleidžiama valstybei narei bendrai drausti auginti tokius genetiškai modifikuotus organizmus jos teritorijoje, remiantis tuo, kad nacionalinio leidimo išdavimas yra sambūvio priemonė, skirta išvengti atsitiktinių genetiškai modifikuotų organizmų pėdsakų kitose (**orig. p. 5**) kultūrose“ (33 punktas).

Siekiant išsamumo, reikia pažymėti, kad 2016 m. kovo 3 d. Komisijos sprendimu visoje Italijos teritorijoje nustatytas draudimas auginti genetiškai modifikuotus

kukurūzus MON 810 (1 straipsnis: „Šio sprendimo priede išvardytose teritorijose auginti genetiškai modifikuotus kukurūzus (*Zea mays L.*) MON 810 draudžiama“; 1 priedo 8 punkte nurodyta Italija). Vis dėlto šis sprendimas buvo priimtas po šioje byloje nagrinėjamo pažeidimo, kuriuo kaltinamas PH, dienos 2015 m. rugpjūčio 11 d. surašius patikrinimo protokolą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, taip pat į PH pareikšto ieškinio dalyką (*petitum*) [panaikinti ginčijamą sprendimą] ir pagrindą (*causa petendi*) [įvairių Sąjungos ir nacionalinės teisės nuostatų pažeidimą], kyla klausimas, ar draudimas, numatytas Regioninio įstatymo Nr. 5/2011 2.1 straipsnyje, kuriame nustatomos sambūvio priemonės, dėl kurių Friulio-Venecijos Džulijos regiono teritorijoje draudžiama auginti MON 810 kukurūzų veislę, atitinka, atsižvelgiant taip pat ir į Reglamentą 1829/2003 ir Rekomendacijos 2010/C 200/01 nuostatas, visas Direktyvos 2001/18 nuostatas, ar joms prieštarauja.

Be to, kyla klausimas, ar draudimas auginti genetiškai modifikuotus kukurūzus MON 810, kuriais prekiauti ES viduje, atrodo, kad vis dar leidžiama, gali būti lygiavertį poveikį turinti priemonė, suprantama kaip „bet kokia priemonė, tiesiogiai ar netiesiogiai, iš tikrųjų ar potencialiai apribojanti valstybių narių tarpusavio prekybą prekėmis“ (1974 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Dassonville*, 8/74), kuri prieštarauja SESV 34, 35 ir 36 straipsniams.

Taigi dėl pirma konkrečiai išdėstytų priežasčių manoma, kad būtina ES Teisingumo Teismui pateikti rezoliucinėje dalyje nurodytus prejudicinius klausimus.

Šios bylos nagrinėjimas bus sustabdytas, kol bus priimtas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas.

REMDAMASIS ŠIAIS MOTYVAIS

Atsižvelgdamas į SESV 267 straipsnį,

pateikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar draudimas, numatytas Friulio-Venecijos Džulijos regioninio įstatymo Nr. 5/2011 2.1 straipsnyje, kuriuo nustatomos sambūvio priemonės, dėl kurių Friulio-Venecijos Džulijos regiono teritorijoje draudžiama auginti MON 810 kukurūzų veislę, atitinka, atsižvelgiant taip pat ir į Reglamentą 1829/2003 ir Rekomendacijos 2010/C 200/01 nuostatas, visas Direktyvos 2001/18 nuostatas, ar joms prieštarauja?
2. Ar minėtas draudimas taip pat gali būti lygiavertį poveikį turinti priemonė, kuri prieštarauja SESV 34, 35 ir 36 straipsniams?

<...> (orig. p. 6) <...>

Pordenonė, 2021 m. sausio 4 d.

<...>

DARBINIS VERTIMAS